

Sygn. akt IV CZ 16/11

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa S. R.

przeciwko G. Towarzystwu Ubezpieczeń SA w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 maja 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie drugim wyroku

Sądu Okręgowego w G.

z dnia 7 września 2010 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem zawartym w punkcie 2 wyroku z dnia 7 września 2010 r. odstąpił od obciążenia powoda, którego apelacja została odrzucona tym wyrokiem, kosztami postępowania za instancję odwoławczą, wskazując jako podstawę tego rozstrzygnięcia art. 98 k.p.c.

Pozwany wniósł zażalenie, zarzucając naruszenie art. 98 k.p.c. oraz § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) i domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia przez zasądzenie na swoją rzecz kwoty 1 200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą oraz rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego, zaś ewentualnie – o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu z pozostawieniem mu rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego. Wskazał, że zaskarżone postanowienie zawiera oczywistą omyłkę. Sąd Okręgowy, oddalając apelację i rozstrzygając o kosztach postępowania odwoławczego na podstawie art. 98 k.p.c., powinien bowiem zasądzić koszty na rzecz pozwanego. W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego odrzucenie, ewentualnie oddalenie i w każdym wypadku o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wbrew stanowisku powoda, na postanowienie Sądu Okręgowego, orzekającego jako Sąd drugiej instancji w przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego, przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Koszty, których dotyczy zaskarżone rozstrzygnięcie, nie były bowiem przedmiotem orzekania przez Sąd pierwszej instancji. Dopuszczalność zażalenia w tym zakresie wynika wprost z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. (por. też postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 2010 r., II CZ 45/10, OSNC 2010, nr 12, poz. 171 oraz z dnia 3 grudnia 2010 r., I CZ 115/10, Biul. SN 2011, nr 2, poz. 9).

Skarżący trafnie wskazuje, że treść rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego stoi w oczywistej sprzeczności z jego podstawą prawną wskazaną w uzasadnieniu orzeczenia (art. 98 k.p.c.). Odstąpienie od obciążenia powoda kosztami postępowania odwoławczego wynikać może wprawdzie z zasad słuszności, Sąd Okręgowy nie wskazał jednak w tym zakresie ani stosownej podstawy prawnej (art. 102 k.p.c.), ani okoliczności faktycznych pozwalających na zastosowanie tego przepisu. Z uwagi na oczywistą niezgodność między sentencją orzeczenia i jego uzasadnieniem, zaskarżone postanowienie podlega zatem uchyleniu.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).